

Työterveyshuollon kustannusten korvaamisen taustalla oleva lainsäädäntö

Sairausvakuutuslain 1224/2004 ja sen perusteella annetun valtioneuvoston asetuksessa 1338/2004, muutos 99/2016 4a §, mukaan korvaukseen oikeuttavat:

hyvän työterveyshuoltokäytännön (työterveyshuoltolaki 12 §, korvausluokka I) mukaisesta toiminnasta aiheutuneet ja sen yhteydessä järjestetyn sairaanhoidon ja muun terveydenhuollon (työterveyshuoltolaki 14 §, korvausluokka II) kustannukset, jotka ovat:

- työnantajan maksamia ja
- työnantajan tilikauden kirjanpidosta tunnistettavia työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuneita hyväksyttäviä kustannuksia, jotka ovat myös työnantajan kirjanpidossa (tai sen liitteillä)
 - o eritelty työterveyshuollon voimavarojen käytön mukaisesti toiminnoittain ja kustannuksittain ja ne esitetään
 - o työterveyshuollon korvaushakemuksessa Kelan antamien ohjeiden mukaisesti

Perusteluja ja säädöspohjaa

Sairausvakuutuslain 13 luvun 7 §:ssä ja valtioneuvoston asetus 1338/2004, muutos 99/2006, 4a §:ssä on säädetty:

Hyväksyttäviä kustannuksia ovat hyvän työterveyshuoltokäytännön toteuttamiseksi tarpeelliset ja kohtuulliset perustamis- ja käyttökustannukset, joita ovat työterveyshuollon voimavaratekijöiden käytöstä aiheutuneet ja perustuvat työnantajan hakemusta koskevaan tilikauden kirjanpitoon.

Hyväksyttäviä perustamiskustannuksia ovat:

- työterveyshuollon järjestämiseksi välttämättömän tutkimus-, hoito- ja toimistolaitteiston ja -kaluston sekä työterveyshuollon tietojärjestelmien hankkimisesta ja uusimisesta aiheutuneet kustannukset.

Hyväksyttäviä perustamiskustannuksia eivät ole työterveysaseman tilojen rakennus-, hankinta-, korjaus- eivätkä muut vastaavat kiinteistöön liittyvät kustannukset.

Hyväksyttäviä käyttökustannuksia ovat:

- työterveyshuollossa toimivan henkilöstön palkkakustannukset, niistä maksetut pakolliset palkkasivukustannukset ja muut työterveyshuollon toteuttamiseksi tarpeelliset ja kohtuulliset kustannukset, joita ovat
 - o huoneisto- ja toimistokustannukset;
 - o tutkimus-, hoito- ja toimistolaitteiston ja kaluston käytöstä ja ylläpidosta aiheutuneet kustannukset sekä tutkimus- ja hoitovälineiden ja -tarvikkeiden kustannukset;
 - o työterveyshuollon tietojärjestelmien käytöstä ja ylläpidosta aiheutuneet kustannukset;
 - o työterveysasemalle tai valvottua ensiapua varten työpaikoille hankittujen ensiapuvälineiden kustannukset sekä työnantajan palveluksessa oleville henkilöille annetun ensiapukoulutuksen kustannukset; sekä
 - o muut työterveyshuollon toteuttamiseksi välttämättömät kustannukset.

Työterveyshuoltolaissa tarkoitetun työterveyshuoltopalvelujen antamiseen oikeutetun terveydenhuollon toimintayksikön tai ammatinharjoittajan perimät sekä kansanterveyslaissa tarkoitetun terveyskeskuksen perimät sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain tarkoittamat maksut edellyttäen, että ne vastaavat sairausvakuutuslain 1224/2004 13 luvun 7 § 1–3 momentissa todettuja työterveyshuollon järjestämisestä aiheutuneita hyväksyttäviä kustannuksia.

Terveyskeskuksen, yksityistä palveluntuottajan ja ammatinharjoittajan perimistä maksuista ja palkkioista hyväksyttävänä kustannuksina on asetuksen muutoksessa 99/2016 säädetty seuraavasti:

- Jos työterveyshuoltopalvelut on hankittu ostopalveluina kansanterveyslaissa (66/1972) tarkoitetulta terveyskeskukselta tai palvelujen antamiseen oikeutetulta terveydenhuollon palvelujen tuottajalta, hyväksyttäviä kustannuksia ovat 1 momentissa tarkoitettujen voimavaratekijöiden käytöstä perityt maksut ja palkkiot edellyttäen, että ne vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja perustamis- ja käyttökustannuksia.

Yleis- tai perusmaksuista hyväksyttävänä kustannuksena on asetuksen muutoksessa 99/2016 säädetty seuraavasti:

- Kustannukset, jotka liittyvät muiden kuin työterveyshuollon ammattihenkilöiden ja asiantuntijoiden toimintaan, voidaan korvata yleis- tai perusmaksuina tai muina vastaavina maksuina edellyttäen, että ne vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja perustamis- ja käyttökustannuksia, eikä kustannuksia ole sisällytetty muihin voimavaraperusteisiin maksuihin ja palkkioihin.

Valtioneuvoston asetuksen muutoksen 99/2006 perusteluissa on lisäksi seuraavaa täsmennystä:

- Maksut ja palkkiot voisivat olla käyntikertakohtaisia tai aikaperusteisia. Jos palvelujen tuottaja on sopimukseen perustuen myynyt työterveyshuollon ammattihenkilön tai asiantuntijan palveluita kokonaistyöajan veloitukseen perustuen, tulisi kustannukset ja toiminta eritellä voimavaraperusteisesti vastaavalla tavalla kuin muiden ostopalveluina hankittujen työterveyshuollon ammattihenkilöiden tai asiantuntijoiden toiminnasta perityt maksut.